

Les Géants des Ardennes, 164 km

240817 Angleur, België

Met: Anja (117 km)

Géants des Ardennes

Op **zaterdag 17 augustus** schotelt de Proximus Cycling Challenge jou opnieuw een onvervalste Ardennenklassieker voor: Géants des Ardennes! Vanuit de startplaats in Luik vertrekken er vier tochten (54 km – 84 km – 117 km – 164 km) speciaal voor wielierliefhebbers die niet bang zijn van het **betere klimwerk**. Géants des Ardennes heeft zijn naam niet gestolen: tijdens deze toertocht staan **de mooiste Ardense hellingen** op het menu, samen met enkele onbekende pareltjes!

240816 De reis

Al een tijd terug beiden ingeschreven, geen echte voorbereiding gehad, maar ook niet het idee dat dit niet te doen zou zijn. Wel besloten om niet 's morgens aan te reizen, maar de dag ervoor al in een IBIS-hotel dicht bij de start de nacht door te brengen.

Het aanrijden op vrijdag zou dus makkelijk kunnen verlopen, zeker omdat we al rond het middaguur wilden vertrekken. Waar we geen rekening mee gehouden hadden (noch kunnen hebben) is het feit dat er een wegblokkade was die heel Utrecht had platgelegd, maar die ook zijn uitwerking had naar andere wegen, zoals die naar Breda. Ook in België was het een drukte van belang, daardoor hebben we een uur langer over de rit gedaan.

Helemaal vervelend was het niet, we hadden de tijd en in het hotel aangekomen hebben we eerst rustig kunnen genieten van de Tour des Femmes en een alcoholvrij drankje om bij te komen. Daarna op ons gemakje naar een dichtbij gelegen Italiaans restaurant en niet een KFC of McDonalds om een behoorlijke maaltijd te nuttigen in een gezelligere ambiance. Helaas, wel een mooi tafeltje nog kunnen uitkiezen – 18:00 uur is vroeg genoeg – maar de keuzen van het eten viel ons beiden tegen qua smaak en service.

Afijn, dan straks maar een ijsje halen en eerst een stukje het bos in. Mooi, heuvelachtig en niet zo opgeruimd, d.w.z. een natuurlijk bos. Na een tijdje werd het al wat donkerder en moesten we de weg zien terug te vinden. In eerste instantie werkte Google niet goed mee en uiteindelijk op de "natte" vinger, gesteund door de richting die Google ons voorschotelde (alleen met een omweg, die ik wist te omzeilen) zijn we bij de McDonalds beland voor een ijscoupe. Ook hier weer even wat tegenwerking van de systemen en het ontbreken van caramel in alle ijsgerechten, maar met een frais-bekertje was het toch ook wel lekker.

Op tijd onder de wol en 's morgens om 6:00 uur op voor een vroeg ontbijt.

240817 De tocht

Na het ontbijt toch besloten met de auto de 1,3 km te overbruggen. Dan stond de auto bij de finish, wat voor Anja weer prettig is als zij ruim voor mij terug is. Het ophalen van bescheiden en het gereed maken voor vertrek was ook snel gebeurd, al was er al een lichte miezer die een grauw beeld aan ons voorschotelde.

Niet alles verliep gladjes. Mijn telefoon viel uit mijn achterzak bij het opspelden van het rugnummer en bleek bij het proberen te fotograferen op de brug boven Tilff totaal niet meer te werken. Net als vroeger op de onbereikbare manier maar doorrijden. Anja had bij het vertrek haar gewone schoenen aangehouden, vandaar dat we niet gelijktijdig vertrokken en ook niet een stuk met elkaar konden op fietsten. Een derde probleem was, dat mijn hartslagmeter niets deed en ook niet aan de gang gebracht kon worden (bleek ook thuis niet te gelukken), dus op gevoel – net als vroeger – de hartslag en ademhaling in de gaten houden. Maar ... geen stoppen aan, dus door.

Een geluk bij een ongeluk, veel mist en nattigheid, wel de wegen in de gaten houden en wat voorzigtiger aan, maar fotogeniek was het niet echt en dus miste ik het toestel ditmaal niet.

De Chambralle zou een cruciaal gegeven zijn, altijd weer een bijzondere, zware klim, maar ditmaal waren we al aardig opgewarmd met wat kleinere en toch ook steilere klimmetjes en een voortdurend op en neer gaande weg, waardoor het meer de lengte van de klim dan de zwaarte was die de benen en longen ging testen. Viel wel mee.

Zo togen we verder door het prachtige heuvelachtige op-en-neer gaande land, met leuke dorpjes en uitgestrekte vergezichten, zeker toen de zon na 12:00 uur vaker zijn licht over het geheel liet schijnen. De temperatuur overigens was en bleef heerlijk om te fietsen en met af en toe de zon was het zelfs warm te noemen.

De pauzestops waren goed ingericht en na een lekke band kon ik bij de 2^e stop toch een nieuw bandje scoren. Veel sinaasappelpartjes, wat banaan, een Luikse wafel en bij de laatste stop ook watermeloenen, verder bidonnen met drinken ingeslagen, maar al met al niet veel gegeten. Zat ook iets van gisteravond mogelijk nog wat dwars.

Zo gleden de kilometers dan toch voorbij en de laatste 35 km ging ik het toch in de ongetrainde benen voelen en werd het naast een keer krampen in de knieholten ook een mentaal dingetje om door te blijven fietsen. Gelukkig bleef ik wel steeds dezelfde gezichten om me heen zien, dat me toch hielp om standvastig door te gaan.

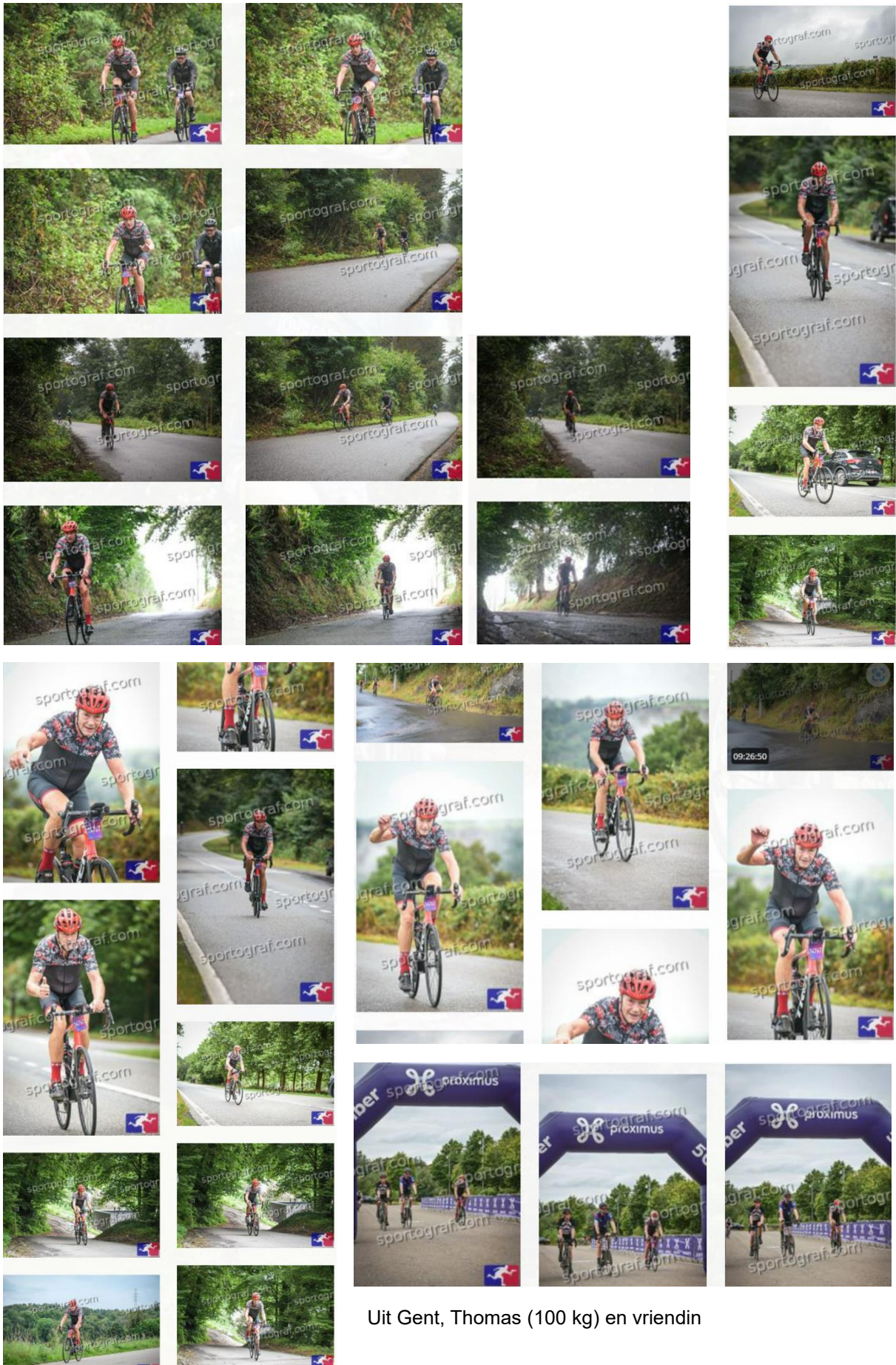

Anja had er ook een mooie tocht aan beleefd én, was er geheel makkelijk doorheen gekomen. De topper had genoeg aan de training in Spanje en het werk dat ze door het jaar heen in spinning, krachthok en met hardlopen had opgebouwd.

Een biertje en een nog een gebroken glas, wat mij een “blonde” opleverde, nog wat nakletsen met andere deelgenoten en toen op huis aan.

Geen opstoppen, dus in de reguliere 2,5 uur waren we thuis en konden we onder genot van een favoriet drankje nagenieten.

Uit Gent, Thomas (100 kg) en vriendin

